

روبرتو مارتینز جام‌جهانی را هدف قرار داده

لیگ ملت‌های اروپا

رؤیای پریپرشده در ضیافت پنالتی‌ها

جام از دست اسپانیا سر خورد

ناکامی آلوارو مورتا در گل کردن پنالتی خود، جام قهرمانی را تقدیم حریف کرد تا لاروخا بدون جام مونیخ را ترک کند، آن هم در شرایطی که با امید بالایی به امتثال لامین یامال، پدری و همچنین زویمبندی راهی مونیخ شده بود و اتفاقا هر سه نیز جزو برترین‌های اسپانیا بودند اما شاید دلافونشته باید تدبیری برای خط دفاع و دروازه تیمش هم می‌کرد تا جامی که در دقیقه ۲۱ بازی لمس کرده بود به سادگی از دستانش سر نمی‌خورد، با وجود این اما آنچه در پایان بازی از بازیکنان اسپانیا شنیده شد، صدای غرور بود نه شکست؛ غروری که در صحبت‌های مارتین زویمبندی، گلزن اول اسپانیا به وضوح دیده می‌شد: «خیلی سخت است ولی به سه فینال پیاپی رسیدن افتخار است، هرچند پر تغال تیمی با کیفیت بود اما جزئیات بازی و پنالتی‌ها بود که سرنوشت را عوض کرد.» میکل اوپارزابل، دومین گلزن لاروخا اما با چشمانی سرخ از گریه بی‌امان تأکید داشت چیزی کم نگذاشتیم: «کاش از فرصت‌ها بیشتر استفاده می‌کردیم، اما با افتخار می‌گویم که چیزی در زمین بازی برای کسب برتری کم نگذاشتیم.» آلوارو مورتا، کاپیتان اسپانیا اما آنقدر از نتیجه رقم خورده اندوهگین بود که گفت شاید خداحافظی کند، اما عجیب‌ترین عکس‌العمل را سرمربی لاروخا داشت. لوئیس دلافونشته با آرامشی عجیب تأکید داشت، فینال همین است: «حالا‌حالا ما را در فینال خواهید دید. آینده متعلق به همین بچه‌هاست.»

لامین یامال، بازیکن ۱۷ساله بارسلونا که یکی از بزرگ‌ترین امیدهای تیم ملی اسپانیا برای فتح لیگ ملت‌های اروپا بود، قبل از رویارویی با پرتغال با انتشار پیامی کوتاه تحت عنوان «متولد شده برای این لحظه» برای حریف خط و نشان کشیده بود اما با وجود درخشش در این دوره از مسابقات نتوانست قهرمانی را برای لاروخا به ارمغان آورد، او که به واسطه درخشش فصل گذشته در بارسا به عنوان یکی از گزینه‌های شانس کسب توپ طلا شناخته می‌شد، بعداز ناکامی اسپانیا در کسب قهرمانی به نظر نمی‌رسد دیگر شانس در رقابت برای کسب این جایزه معتبر داشته باشد.

درست در شبی که همه چیز مهیای تاج‌گذاری اسپانیا بود، رؤیای لاروخا در ضیافت پنالتی‌ها پریر

شد تا جام‌قهرمانی سهم پرتغال شود.

آلیانس آرنای مونیخ یک‌شنبه شب میزبان مصاف دیدنی و هیجان‌انگیز پرتغال – اسپانیا در فینال لیگ ملت‌های اروپا(یوفا) بود؛ دیداری که برخلاف تصور لاروخا و برنامه‌ریزی‌هایی که برای آن کرده بود، با حساب ۲(۵) – ۲(۳) به سود پرتغالی‌ها خاتمه یافت، اما نه در جریان بازی که در ضربات پنالتی که بی‌شک یکی از تلخ‌ترین نوع شکست در فوتبال است.

این نخستین بار در این دوره از رقابت‌های لیگ ملت‌های اروپا نبود که کار اسپانیا به ضربات پنالتی می‌کشید. شاگردان لوئیس دلافونشته که کار خود را در این رقابت‌ها با تساوی بدون گل مقابل صربستان آغاز کردند، به واسطه کسب ۱۶ امتیاز از پنج برد و تنها یک تساوی به عنوان صدرنشین گروه چهارم (D)، در یک چهارم نهایی به هلند برخورد کردند. اسپانیا بعد از پنج برد بی‌دری، در یک‌چهارم مقابل لاله‌های نارنجی به تساوی ۲–۲ در دور رفت و ۳–۲ در دور برگشت رضایت داد تا کار برای روشن شدن تکلیف تیم صعودکننده به ضربات پنالتی کشیده شود و اسپانیا نتوانست جان سالم به در ببرد. لاروخا در نیمه نهایی هم برتری پرگل و دراماتیکی داشت. این تیم تا دقیقه ۷۹ با حساب ۵ بر یک از حریف پیش بود و تیم برنده میدان اما فرانسه سه گل دیگر را هم جبران کرد و شاید اگر بازی ادامه پیدا می‌کرد، لاروخا با تن دادن به تساوی بار دیگر کارش به پنالتی می‌کشید اما دست آخر با برتری ۵ بر ۴ فینالیست شد. در فینال اما اوضاع برعکس مراد اسپانیا پیش نرفت و این تیم اگر چه دقیقه ۲۱ با گل مارتین زویمبندی از حریف پیش افتاد، اما خیلی زود کارش به تساوی کشید. لاروخا دقیقه ۴۵ بار دیگر از پرتغال پیش افتاد اما باز هم نتوانست از برتری خود محافظت کند و دقیقه ۶۱ بار دیگر به تساوی رضایت داد تا بار دیگر کارش برای روشن شدن تکلیف قهرمان به ضربات پنالتی بکشد و این بار اما ضیافت پنالتی‌ها به سود اسپانیا تمام نشد و جامی که لاروخا در دقیقه ۲۱ لمس کرده بود از دستانش سر خورد و به دامان پرتغال افتاد.

دلافونته حساب ویژه‌ای روی لامین یامال جوان کرده بود؛ بازیکنی که اتفاقاً عملکرد خوبی هم در میدان داشت اما نتوانست ضعف قابل توجه خط دفاع و گلر تیمش را جبران کند. لاروخا خود را آماده کرده بود تا دروازه حریف را می‌گشاید و لامین یامال را به عنوان پسر تاریخ‌ساز فوتبال اروپا معرفی کند اما تمام رشته‌های این تیم در نقطه پنالتی پنبه و اسپانیا در یک قدمی افتخار زمینگیر شد، آن هم در شرایطی که شروع بازی با آنچه لوئیس دلا فونته طراحی کرده بود هماهنگ بود اما اسپانیا همانطور که در طول این دوره از رقابت‌های لیگ‌ملت‌های اروپا نشان داد، در حفظ برتری خود خیلی موفق نبود و دست آخر نیز این ضعف، لاروخا را در حسرت جام گذاشت. شاید چون حریف هم مدیریت بحران داشت، درست برخلاف اسپانیا که بعد از دریافت گل دوم چنان سردرگم شد که دیگر نتوانست برای جبران به بازی برگردد و دست آخر نیز در ضیافت پنالتی‌ها با

«قهرمانی» برازنده پرتغال و رونالدو

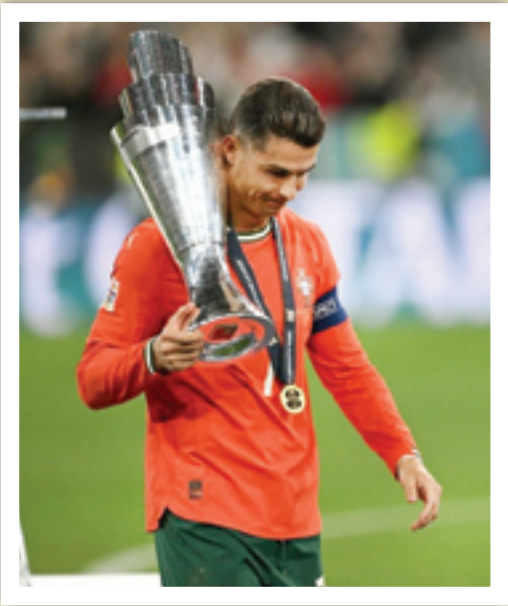
خوش‌یمن بود و طلسم این ناکامی شکست. کاپیتان پرتغال با زدن هشت گل آقای گل این دوره لیگ‌ملت‌ها هم لقب گرفت و تعداد گل‌های زده‌ملی خود را به ۱۳۸ رساند. به ثمر رسیدن گل شماره ۹۳۸ (۱۳۸ گل ملی و ۸۰۰ گل باشگاهی)، رونالدو را به هدفش یعنی ثبت هزار گل نزدیک‌تر کرده است.

■ ■ ■

شنیدن صحبت‌های احساسی از کریس رونالدو عجیب نبود؛ کاپیتانی که با مصدومیت تا آخرین دقیق وقت‌های قانونی بازی کرد و به قول خودش حتی حاضر است با پای شکسته هم برای تیم پرتغال بازی کند: «هنگام گرم کردن احساس درد می‌کردم. مدتی بود این احساس را داشتم، اما برای تیم‌ملی، اگر لازم بود پام را بشکنم، این کار را می‌کردم. باید بازی می‌کردم و تمام توانم را به کار بردم، تا جایی که نتوانستم پیش رفتم و با یک گل به تیم کمک کردم. بسیار خوشحالم و این نسل شایسته یک عنوان بود. پیروزی با پرتغال بسیار ویژه است. عناوین بسیاری کسب کرده‌ام، اما هیچ‌چیز برتر از پیروزی با تیم‌ملی نیست؛ اشک‌ها و حس انعام وظیفه و این بسیار زیباست. این قهرمانی متعلق به ملت ماست، ما ملتی کوچک هستیم، اما با آرمان‌های بزرگ، در کشورهای بسیاری زندگی کرده‌ام، در باشگاه‌های متعددی بازی کرده‌ام، اما هنگامی که از پرتغال حرف می‌زنم، احساسی خاص دارم. کاپیتان این نسل بودن افتخاری بزرگ است. کسب یک عنوان همواره نقطه اوج یک تیم ملی است. آینده یعنی فکر کردن به کوتاه‌مدت، مصدومیتی داشتم ولی مهم نبود. اصلاً مهم نبود. با سختی بازی کردم، زیرا در تیم‌ملی باید همینطور تلاش کرد.»

■ ■ ■

ادامه همکاری با روبرتو مارتینز اسپانیایی تا جام جهانی، بهترین تصمیم قدراسیون فوتبال پرتغال است. مارتینز به خوبی از پس هدایت پرتغالی‌ها و رساندن آنها به جام‌های مهم برآمده و از حالا به فکر جام جهانی است. لیگ ملت‌ها اولین جام او در عرصه مربیگری ملی است و مارتینز تا قبل از این فقط یک بار در سال ۲۰۱۳ با تیم باشگاهی ویگان، قهرمانی جام حذفی انگلیس را تجربه کرده بود. سرمربی پرتغال تیمش را شایسته این قهرمانی دانست: «همم است که یک نیمکت‌قوی داشته باشیم تا هنگام ضرورت دست به تغییر تاکتیک زد. خوشبختانه ما چنین شرایطی را در تیم‌ملی پرتغال داریم. این بازی از نظر فیزیکی بسیار سخت بود. گرفتن توپ از اسپانیا سخت است و باید با بستن فضاها جلوی بازیکنان سرعتی و تکنیکی حریف را می‌گرفتیم. نشان دادیم که رویکرد روشنی برای ایجاد خطر و موقعیت‌سازی روی دروازه حریف داریم و نتوانستیم دو گل به ثمر برسانیم. احساس افتخار می‌کنم. بازی‌های فینال برای پیروزی انجام می‌شوند و باید توانیید سختی‌ها را تحمل کنید. ما به توانایی‌های خودمان اعتماد داشتیم و وقتی اسپانیا دو گل زد، شخصیت فوق‌العاده‌ای نشان دادیم. توانایی پیشرفت در طول مسابقه را داشتیم و فکر می‌کنم شایسته کسب عنوان قهرمانی هستیم. وقتی بیش از ۳۰باری انجام می‌دهید، اعتمادبه‌نفس، کیفیت و انعطاف‌پذیری در تیم خود را حس می‌کنید که به شما کمک می‌کنند عناوین قهرمانی را کسب کنید. ما ۱۶ یا ۱۷بازیکن در یک سطح داریم. این تیم با زمانی که شروع کرده متفاوت است. شخصیت و اعتمادبه‌نفس بیشتری داریم و این در آینده و بازی‌های پیش رو کمک زیادی به ما خواهد کرد.»

کا شینوا نوروزی

جام قهرمانی لیگ ملت‌های اروپا به تیمی رسید که از هر نظر تشنه کسب این موفقیت بود. تیم‌ملی پرتغال به لطف درخشش شاگردان روبرتو مارتینز و به ویژه کریستیانو رونالدو برای دومین بار فاتح لیگ ملت‌ها شد و پرافتخارترین تیم اروپایی این تورنمنت لقب گرفت. غلبه بر اسپانیا در فینال اگر چه سخت بود و سربلند بیرون آمدن از ضیافت پنالتی‌ها، استرسی دوجندان به تیم داد، ولی هر چه بود تحمیل شکست به ماتادورها و بالای سر بدن جام ارزشش را داشت تا جایی‌که حتی کاپیتان ۴۰ساله به رغم مصدومیت ۸۸دقیقه برای تیم کشورش بازی کرد.

■ ■ ■

پرتغالی‌ها در سال ۲۰۱۹ نیز فاتح اولین دوره لیگ‌ملت‌ها شده بودند ولی برای دبل قهرمانی عطشی زیادی داشتند و در نهایت هم تلاش و ممارست‌شان به ثمر نشست. نکته جالب این است که این تیم تا قبل از آنکه کریس رونالدو پیراهن تیم‌ملی را بر تن کند، هر گز طعم قهرمانی بین‌المللی را نچشیده بود. اولین قهرمانی پرتغال در یورو ۲۰۱۶ اتفاق افتاد؛ این جام با عبور از سد تیم‌ملی فرانسه به دست آمد و به آنها برای کسب موفقیت‌های بیشتر انگیزه داد. در سال ۲۰۱۹ و درحالی‌که لیگ ملت‌ها برای اولین‌بار از سوی یوفا برگزار شد، دومین جام پرتغالی را کاپیتان رونالدو بالای سر برد. حال در سال ۲۰۲۵ پرتغالی‌ها در کسب جام‌ت‌تریک کردند.

■ ■ ■

کریس که هنوز خیال خداحافظی از دنیای قهرمانی را ندارد و بعد از این قهرمانی، انگیزه‌اش برای درخشش در جام جهانی ۲۰۲۶افزایش یافته است تا پیش از فینالی که در آلیانس آرنا برگزار شد هرگز موفق به گلزنی در فینال‌ها نشده بود. رونالدو در فینال یورو ۲۰۰۴ با ناکامی در گلزنی شاهد شکست تیم‌ملی کشورش بود، در فینال یورو ۲۰۱۶ و در مصاف پرتغال – فرانسه، به دلیل مصدومیت زمین را ترک کرد و در فینال لیگ ملت‌های ۲۰۱۹ هم به رغم برتری تیمش برابر هلند، در حسرت گلزنی ماند تا اینکه جدال با اسپانیا برایش

خروس‌ها خوشحال از عنوان سومی!

فرانسه خطرناک‌تر می‌شود

کا حامد قهرمانی

خیلی‌ها بر این باورند که اگر بازی اسپانیا و فرانسه در نیمه‌نهایی رقابت‌های لیگ ملت‌ها تنها چند دقیقه بیشتر طول می‌کشید، آن وقت این شاگردان دیده‌دشان بودند که به جای ماتادورها راهی فینال رقابت‌ها می‌شدند. فرانسه در حالی به اسپانیا ۵ بر ۴ باخت که ۴بر صفر عقب افتاد، حتی وقتی گل زد بلافاصله گل پنجم را هم خورد اما از دقیقه ۸۰ راه افتاد و در نهایت وقت کم آورد. شاید همین مسئله هم دلیلی شد بر اینکه خروس‌ها با احتیاط بیشتر مقابل آلمان وارد زمین شوند تا حداقل مقابل میزبان به توپ بسته نشوند و بعد فکر گلزنی باشند؛ تدبیری که جواب هم داد. آلمان امیابه نداشت تا کار گلزنی انجام دهد، در عوض دشان از چنین ستاره‌ای بهره می‌برد و او بود که کار را برایش در آورد تا مرد اول نیمکت فرانسه در تمجید کاپیتان جوان تیمش اینگونه بگوید: «او گل می‌زند، پاس گل می‌دهد. به‌عنوان کاپیتان هم بسیار خوب عمل می‌کند. مسئولیت نقش رهبری را چه داخل زمین و چه بیرون آن کاملاً پذیرفته است. همیشه می‌توان سختگیر بود اما او کسی است که همیشه به دنبال دستاوردهای بزرگ است.»

فرانسه بازی بزرگی را برد. خروس‌ها برای بازسازی خود نیاز به این پیروزی داشتند. شکست در جام ملت‌های اروپا و قبل‌تر از آن از دست دادن فینال جام جهانی ضربه وحشتناکی به آنها زده بود اما حالا با کسب عنوان سومی لیگ ملت‌ها می‌توانند به آینده امیدوار باشند. امیابه از همین حالا بند کفش‌هایش را برای این آینده درخشان محکم کرده است، وقتی که می‌گوید: «من دائماً

می‌گویم که جام جهانی برای ما خیلی مهم است. برای یک فوتبالیست هیچ چیز زیباتر از پوشیدن پیراهن تیم ملی کشورش در جام جهانی نیست. ما فعلاً باید صعود کنیم. همه چیز از زمانی جدی می‌شود که در ماه سپتامبر اولین بازی انتخابی را در اوکراین بر گزار کنیم. ما باید خودمان را برای یک سفر طولانی آماده کنیم؛ سفر جام جهانی.»

بردن آلمان کار راحتی نبود. این را هم دشان می‌گوید هم امیابه. سرمربی می‌گوید: باید از خط دفاع محافظت می‌کردیم و این یعنی اینکه دشان نمی‌خواسته تجربه تلخ بازی مقابل اسپانیان در دیدار با آلمان هم تکرار شود. امیابه هم می‌گوید: بردن آلمان اصلاً راحت نبود ولی ما هر طور بود باید این بازی را می‌بردیم. فرانسه با این پیروزی خوب با خیال راحت به خانه برگشت. آنها سوم شدند ولی به جرت می‌توان گفت که در حد پرتغال قهرمان خوشحال هستند. فرانسه حالا خود را آماده مسابقات مقدماتی جام جهانی می‌کند؛ جایی که امیابه می‌تواند با افزایش تعداد گل‌های ملی خود عنوان بهترین گلزن ملی فرانسه را هم از آن خود کند؛ جایی که دیدیده‌دشان می‌تواند نام خود را به عنوان موفق‌ترین سرمربی تاریخ فوتبال فرانسه ثبت کند. دشان می‌گوید ابزار لازم برای قوی‌تر شدن فرانسه را در اختیار دارد: «ظرفیت زیادی در تیم وجود دارد، کیفیت‌های فوق‌العاده‌ای داریم و روحیه تیمی نیز عالی است. بازیکنان جوانی در حال ظهور هستند، اما سبط فوتبال ملی همچنان بالاتر از سایر سطوح است. من ابزار لازم را برای خطرناک‌تر بودن تیم در اختیار دارم. مطمئنم این فرایند تجدید قوا جواب می‌دهد.»

وقتی میزبانی مرحله نیمه‌نهایی و نهایی رقابت‌های لیگ ملت‌های اروپا به آلمان رسید، مناشافت‌ها دست‌های‌شان را به هم زدند و خود را آماده قهرمانی کردند. آلمان بعد از چندین سال شکست آماده می‌شدند با آقایی دوباره در فوتبال اروپا به جهان فوتبال بگویند که برگشته‌اند تا بازهم بزرگی کنند اما حتی بدبین‌ترین هوادار فوتبال آلمان هم نمی‌توانست چنین کابوسی را تصور کند. آلمان میزبان چهارم شد! کابوس همچنان ادامه دارد، حتی تفرکات ناگلزمن جوان با تیم جوان شده و تغییر کرده آلمان هم نتوانست کاری کند و بدتر اینکه آلمان در خانه حتی روی سسکو هم نرفت. وقتی در نیمه‌نهایی بازی برده را مقابل پرتغال باختند، با خودشان گفتند که حداقل می‌توانیم سوم شویم اما حتی سوم هم نشدند و آنقدر مقابل فرانسه موقعیت خراب کردند تا قانون ناوسته فوتبال اجرا شود: «گر نزی، می‌خوری.»

آلمان مقابل فرانسه خوب بود ولی گلزن نبود تا فرانسه ۲بر صفر ببرد و سوم شود. ناگلزمن، سرمربی جوان تیم ملی آلمان وقتی در نیمه‌نهایی به پرتغال باخت، گفت: «در مسیر پیشرفت قرار داریم» و بعد از شکست مقابل فرانسه از بازی زیبای تیمش تمجید کرد او می‌گوید: «آنچه از تیم دیدم نسبت به بازی مقابل پرتغال به مراتب بهتر بود. شما وقتی مقابل یک تیم بزرگ این همه فرصت ایجاد می‌کنید، باید برنده بشوید. ما خیلی جذاب بازی کردیم و فرصت‌های زیادی داشتیم، اما در فوتبال شما علاوه بر خلق موقعیت‌های زیاد باید از آنها استفاده هم کنید. هر دو نتیجه باخت مقابل پرتغال و فرانسه تلخ است، ولی بازی امروز خیلی

کا فریدون حسن

بهتر از بازی چهارشنبه بود. اگر در مقدماتی جام جهانی مثل بازی امروز کار کنیم، حتماً صعود خواهیم کرد، اما اصلاً نباید یک قدم عقب بگذاریم و بگوییم خیال‌مان راحت است. باید روحیه تهاجمی داشته باشیم و تک‌تک بازی‌ها را ببریم.» ناگلزمن ادامه داد: «با توجه به موقعیت‌های ما و جریان بازی، فرانسه شایسته پیروزی نبود. ما باید زودتر گل می‌زدیم و جلو می‌افتادیم ولی کسی به جای شما توپ را از خط دروازه عبور نمی‌دهد و این وظیفه خودمان بود که انجام ندادیم. بازیکنان تهاجمی ما مثل کریم آدیمی و نیک وولته‌ماده هنوز آماده بازی در این سطح نیستند و باید پخته‌تر شوند. متأسفانه کیفیت تمام‌کنندگی ما خوب نبود. اینکه تیم موقعیت ایجاد کند مهم است ولی اینکه موقعیت‌ها را به گل تبدیل کند هم اهمیت خیلی دارد.»

حالا یک آلمان تحقیرشده در خانه است و یک سرمربی جوان که خودش هم می‌داند برخی بازیکنانش هنوز در قدو قواره تیم ملی و رقابت با بزرگان اروپا و جهان نیستند، اما امروز یک سؤال مهم دیگر هم مطرح است و آن اینکه آیا خود ناگلزمن در حد نیمکت آلمان است؟ فوتبال آلمان بهترین فرصت برای بازی گرفتن غرور خود را از دست داد و بدتر اینکه این بار در خانه تحقیر شد. اینکه رزن‌ها تا کجا پشت سرمربی جوان خود بایستند، موضوعی است که زمان آن را مشخص می‌کند اما قطع به یقین آلمان با ناگلزمن و بازیکنانی که به اعتراف خود سرمربی در حد چنین رقابت‌هایی نیستند مقابل بزرگان تا دندان مسلح فوتبال اروپا حرفی برای گفتن نخواهد داشت. کسی چه می‌داند شاید حتی رنگ جام جهانی را هم نبیند.